

Библейски уроци за юноши (9-15)

Урок:

1-10

Година А2
Първо тримесечие

Име:

ТРИМАТА БИЗНЕСМЕНИ

Стих за запаметяване: „Господарят му рече: Хубаво, добри и верни слуго! В малкото си бил верен, над многото ще те поставя; влез в радостта на господаря си.” (Пс. 32:5).

Текст за изучаване: Матей 25:14-28; Лука 19:11-27

Главна мисъл: Бог е надарил всеки от нас с таланти, така че да откриваме Неговата любов на другите.

Доверявал ли ви е някой, нещо наистина ценно? Какво направихте? Беше ли този човек доволен от това, как сте използвали неговата собственост?

Ако Исус дойде днес в наши дни и разкаже притчата за талантите, ето как би изглеждала тя.

Собственикът на преуспяваща фирма се отправил в околосветско пътешествие. Той помолил трима от своите помощници да дойдат при него. Казал им да седнат и им написал три чека.

„Отивам на пътешествие – казал им той. – На всеки от вас давам чек. Искам вие да направите правилни вложения, докато мен ме няма.

На първият помощник дал 5млн.евро. На вторият – 2млн.евро, а на третия – 1млн.евро. Дал им ценни указания и заминал.

Първият помощник, който получил 5млн.евро, веднага пристъпил към работа. Той купил ново оборудване за компанията и разширил производството. Това допринесло доход от още 5млн.евро.

Вторият направил вложения в друга преуспяваща фирма. За краткото време той удвоил своите пари и получил 4млн.евро.

Третият помощник, не искал да поема риск и той сложил чека в сейф, така че да го върне цял на неговия собственик.

Когато собственикът се върнал, той призовал своите помощници.

-Мен ме нямаше дълго време – казал той – Разкажете, какво направихте с това, което ви бе предоставено.

-Аз купих ново оборудване – казал първият помощник – и създадох още един отдел, влагайки парите, които вие ми дадохте. Имах успе и спечелих още 5млн.евро. Ето чек на стойност 10млн.евро.

-Стархотно! – усмихнато казал собственикът. – Ти ще бъдеш моят първи заместник. Утре ти ще застъпиш на новия си пост.

Владетелят се обърнал към другия помощник и попитал:

-Ти получи от мен 2млн.евро. Какво направи ти?

-Господине, на мен ми се удаде случай да направя няколко общи финансови операции с други фирми. Аз заработих още 2млн.евро. Ето чека на стойност 4млн.евро, написан на ваше име.

Владетелят се усмихнал отново.

-Ти си размислил много добре – казал той. – Дайте чека на моя счетоводител. Теб те назначавам като втори заместник ръководител.

-И така – продължил собственикът, обръщайки се към третия му помощник – Аз ти дадох 1млн.евро. Как се разпореди с него?

Третият помощник с гордост казал.

-Господине, аз бях уверен, че вие ще се разстроите, ако аз бих направил нещо, което не е редно. Затова реших да поставя вашите пари в сейф. Аз съм доволен, че мога да ви върна назад всичко.

И той подал чека на владетеля.

-Какво си направил?! – извикал с гняв собственикът.

-Аз...аз...казах, че сложих чека в сейф – отвърнал третият помощник. Той целият се смутил. – И аз ...

Владетелят, разсърден, грабнал чека и казал:

-Ти нищо не си направил! Даже и да не беше вложил парите в производство, ти беше длъжен да ги поставиш в банка, където те щяха да се олихвят.

Владетелят на фирмата се обърнал към своя нов първи заместник и подал чека на стойност 1млн.евро.

-Ти знаеш какво да правиш с него – казал той.

На вас Бог също ви дава таланти и способности – дарби, които е необходимо да се развиват и използват по най-добрия начин. Бог изобилно ще ви благославя, ако вие Го прославяте със своите таланти и ги използвате за служба на другите. И както верните помощници, вие ще получите награда за това, че сте извършили на практика своята отговорност.

Събота

Споделете с родителите си впечатленията от прочетения урок.

Неделя

Запишете всяка дума от стихът за запаметяване на отделен къс хартия. Подредете думите в правилния порядък и започнете да учите стиха наизуст.

Молете се за Божието ръководство в използването на талантите си през тази седмица в Негово име.

Понеделник

Намерете в речника думата „талант”.

Всички сме съгласни с това, че способностите да пеем, играем или рисуваме – това е талант. Помислете, какво още може да бъде талант, съгласно това определение?

Запишете тези способности, които по ваше мнение, Бог ви е дал, за да ги развивате и умножавате заради Него.

Помолете Бог да ви пакаже, какво именно Той ви е дал.

Вторник

Прочетете Матей 25:14-30

Помислете, чия роля вие бихте изпълнили в този разказ?

Как бихте могли да използвате един от своите таланти в семейното богослужение или за оказване на помощ на приятел или на роднина.

Молете се за това, Бог да ви даде мъдрост в използването на талантите си за служба на другите.

Сряда

Съедитете със стрелки посочените по долу имена на хора и техните способности, които те използваша на Божията нива*.

Петър	организатор
Марта	води хора към новият им дом
Мойсей	дава на хората покой
Йосиф	миротворец
Соломон	изпълнен с вяра, независимо от последствията
Естир	върши работа
Дебора	следва Божия план, даже и другите да се присмиват и да не слушат
Данаил	използва мъдрост
Ной	води армия напред, когато военачалникът се страхува да го прави

Четвъртък

Поговорете със своя приятел или учител за това, какви таланти притежавате вие, според тяхното мнение.

Съставете в своята тетрадка списък с дарбите, които Бог ви е дал като таланти, според мнението на другите и според вашето собствено мнение.

Петък

Погледнете списъка на своите таланти.

Изберете един от тях, за да го развиете.

Запишете пет последователни действия, които вие можете да направите, така че да развиете таланта си.

Молете се да посветите този особен дар на Бог.

* Петър (върши работа); Марта (дава на хората покой); Моисей (води хора към новия им дом); Иосиф (организатор); Соломон (използва мъдрост); Естир (миротворец); Девора (води армия напред, когато военачалникът се страхува да го прави); Даниил (изпълнен с вяра, независимо от последствията); Ной (следва Божия план, даже и другите да се присмиват и да не слушат).

ОБРАЗЕЦ НА РАБОТА

Стих за запаметяване: „И тъй, ако Аз, Господ и Учител, ви умих нозете, то и вие сте длъжни един на друг да си миете нозете. Защото ви дадох пример да правите и вие както Аз направих на вас.” (Йоан 13:14,15).

Текст за изучаване: Йоан 13:1-17

Главна мисъл: Когато служим на другите, ние споделяме с тях Божиата любов.

Правил ли е някой вместо теб, нещо което не ти харесва? Правил ли си за някой нещо, което му е приятно? Така постъпват истинските служители.

---Той е тук, както каза Исус! – възкликна Петър.

---Къде? – потитал Йоан

---До продавачите на кошници. Погледни, той носи стомна с вода – допълнил Петър.

---Да, виждам – отговорил Йоан – Бързо. Той отива в онази къща.

Петър бил радостен, че Исус помолил него и Йоан да направят подготовката за тази вечеря. Двамата ученика бързо последвали мъжът, за който им говорил преди това

Исус. Да го намерят не се оказало трудно, защото малко мъже носели стомни с вода. Това било женска работа.

Петър забелязал, че този човек влиза в много красива къща. В горната част на града почти всички къщи изглеждаха прекрасно. Когато мъжът влязъл през вратата, учениците на Исус го последвали.

Петър се обърнал към собственика на дома:

---Учителят пита, къде е стаята, в която Той може да проведе пасхалната вечеря със Своите ученици?

И както казал Исус, собственикът ги повел нагоре по стълбата в голяма, красиво подредена горна стая. Влезли в стаята, Петър и Йоан се огледали. Било им приятно, че са там. Те покрили масата и подредили местата, че всеки да може да стои удобно. Петър поставил в стаята леген и стомна с вода, които донесъл мъжът, за да могат те, както всички евреи, да се измият преди храна. Скоро всичко, с изключение на храната, било готово.

В този момент вратата се товорила и домакинята поднесла безквасен хляб, току що приготвен, горчиви треви, варени яйца и прясно вино. В момента в който бил внесено приготвеното агне, започнали да идват останалите ученици. Мъжете, влизащи в стаята, видяли приготвленията и спорели за това, кой къде е длъжен да седи. Те не забелязали, кога влязъл Исус. Той изглеждал много тъжен, сякаш неговите мисли били някъде другаде. Юда се опитал да заеме място до Исус.

Постепенно учениците затихнали. Гледайки на учителя, те очаквали, какво Той ще каже. В горницата било много тихо. Исус станал, свалил дрехата си и се препасъл с престилката. Той дошъл към легена, напълнил го с вода от делвата, приклонил колене пред Юда и започнал да мие нозете му. Исус знаел, че Юда планира да го предаде, но Той го обичал.

Юда бил удивен, но не казал нищо. Той се надявал на това, че лицето му не издава намеренията му.

Останалите ученици, също се удивили и затаили дъх. Исус бавно с любов измивал и изтривал нозете на всеки от тях. Когато Той дошъл до Петър, той се възпортивил.

---Няма да умиеш моите нозе во веки, Исусе!

Гледайки към него, Христос казал:

---Петре, ако Аз не омия твоите крака, ти нямаш дял с Мене.

---Тогава ме омил целия, Исусе – възкликнал Петър.

---Няма нужда от това, Петре. Ти вече беше кръстен с кръщението на покаянието. Нужно ти е ежедневно да се молеш за прощението на греховете си.

Петър седна на мястото си. Неговото лице престанало да се мръщи и той позволил на Исус да свърши Своего дело. Йоан бил единственият ученик, който разбрал какво прави Учителят. Нищо не казал, но Исус видял това по излъчването в очите му.

Когато Христо приключил работата Си, Той отново седнал и погледнал всички, които стояли по местата си.

---Аз ви дадох пример, щото и вие да правите така – казал Иусу – Аз, Господ и Учител ви омих нозете. Вие също така сте длъжни да служите един на друг. Ако вие мислите, че сте по-добри от другите, то ще загубите благословението.

Събота

Припомнете си, имали ли сте случай, когато сте отказали помощ на нуждаещ се?

Защо това се случи? Как ще постъпите след като прочетохте този урок? В своята тетрадка запишете своето решение.

Помолете Исус за помощ, да направи реалност вашето решение.

Неделя

Поговорете със своите родители за това, каква работа обикновено изпълняват слугите.

Молете за това, Исус да ви покаже, как можете да служите на другите хора.

Понеделник

Прочетете стихът за запаметяване и го запишете на едната страна на малък картон.

Напишете го със свои думи на другата страна на картончето.

Носете го винаги със себе си, така, че да може да си припомняте стихът през целия ден.

Повтаряйте думите на стиха в молитва, така, че те да се отнесат лично към вас.

Вторник

Прочетете Йоан 13:1-5

Стих 1 говори, че Исус „знаейки, че е настанал часът Му да премине от този свят към Отца, като беше възлюбил Своите, които бяха на света, до край ги възлюби”.

Помислете, как Той е показал Своята любов към учениците, като е умил нозете им? Защо Той вместо това не ги обсипа с подаръци и пари? Какво правите вие, за да покажете на вашите приятели вашата любов?

В молитва помолете Бог за помощ, да следвате примера на службата на Исус.

Сряда

Прочетете Йоан 13:12-17 Помислете, какви други примери даде Исус, които сме длъжни да следваме?

Съставете в своята тетрадка списък със служения, използвайки начина записан в стих 14. Например, напишете: И тъй, ако Аз, Господ и Учител, изцелявам болни, то и вие сте длъжни да изцелявате болни. При кое изцеление бихте могли да помогнете?

Молете се за това, Бог да ви даде мъжество да следвате примера на Исус.

Четвъртък

Запишете в своята тетрадка три постъпки, с помощта на които, вие можете да служите днес на следните хора:

1/съсед

2/съученик

3/учител или друг възрастен

Помолете Бог да благослови вашите действия, така че хората, на които служите да видят Неговата любов.

Петък

Обсъдете с родителите си, как вие можете да служите един на друг в своето семейство. Вземете решение до послужите на някой през следващата седмица.

След Своя пример на служение Исус казал "блажени сте, ако го изпълнявате"

В какво според вас, вие ще бъдете блаженни?

В молитва благодарете на Бог за обещаното благословение.

ЛЮБОВТА НА КРЪСТА

Стих за запаметяване: „Наистина Той беше Божий Син” (Матей 27:54).

Текст за изучаване: Матей 27:27-66; Лука 23:26-49

Главна мисъл: Както Исус, ние всеки ден можем да споделяме Божията любов с всеки човек.

Изпитвали ли сте вие някога болка? В този момент вие вероятно сте искали да останете сами. Какво е трябвало да направите, за да се обърнете към някой, когато изпитвате болка?

Последователите на Исус искаха да забравят ужаса от Пилатовия съд. Исус бил бит, войниците Му се подиграваха и Му се присмиваха. Той беше длъжен да умре на кръста. Хората, които следваха Исус, бяха от тези, които Той бе изцелил. Те нemoжеха да повярват в това, през което Той преминава. И въпреки всичко, Той не прояви никакви признаци на съпротива.

Накрая групата достигна върха на хълма Голгота, който назоваваха „Лобното място”. Изумените учениците

видеа огромна тълпа, която се събра на хълма. Много от тях, които следваха Исус, дойдоха да го видят за последно. Те плачеха. Други се радваха.

Двама разбойника лежаха на земята върху кръстовете си. Един от тях блъскаше и се опитваше да се освободи, когато римските войници го завързваха с дебели въжета. Даже и вече изнемоощал, той все още се опитваше да намери начин да се освободи. Когато не му се отдаде такава възможност, той започнал да проклена и ругае всеки и всичко. Другият затворник лежаше на земята и тихо плачеше. Той без борба позволи на войниците да го завържат за кръста.

Войниците сложиха следващия кръст на зямата, а след това бутнаха Исус на него. От тази жестокост, бодлите на тръненият венец пронизаха още по-дълбоко Неговата глава, която и без това бе наранена, окървавена и обезобразена. Те съблякоха от Него дрехата Му. Не гледайки на всичко, което се случва, Исус лежал спокойно, очаквайки римските войници на приключат своята работа.

Двама войници стояха от двете страни на ръцете на Исус. Всеки държеше в ръката си голям гвоздей. Войниците поставиха гвоздеите над дланите на Исус и едновременно вдигнаха чуковете във въздуха и удариха по гвоздеите. Чук, Чук, Чук. И колкото по често чуковете нанасяха своя удар, толкова по-силно се чуваше ехото. Войниците отидоха до нозете на Исус. Поставиха крак над крак. Един от войниците държеше голям гвоздей, а друг донесе чук. Исус не каза нито една дума, когато Го разпъваха и забиваха големите гвоздеи в Неговата плът. И накрая, когато ехото от ударите затихна, този, който стоеше близо до Исус, чу как Той казва: ---Отче, тези войници не знаят какво правят. Моля Те, происти им. Те просто изпълняват заповед.

Близките до Исус хора останаха без дъх. Сълзи се стичали по будите им, когато те станаха свидетели на думите за прошка, казани от Спасителя. Когато войниците

вдигнаха кръста с тялото на Исус, хората видяха гърбът Му. Той бише пронизан от ударите на бича, които войниците използваха преди няколко часа. И въпреки новите страдания, Исус нищо не казал.

Разбойникът, който се борише до последно с войниците, ругаеше и викаше към тълпата, изпадна в ярост и не искаше да умре, мълчейки. Неочаквано се обърна към Исус и каза:

---Аз чух за Теб! – викна той – Аз даже чух, как веднъж Ти си говорил на хората за място, което се казва небе. И къде са сега твоите небеса?

Стоящите наблизо видяха, как Исус бавно си обърна главата и с тъга погледнал разбойника.

--- Ако Ти си Месия, защо Ти не спасиш Себе си? И ако Ти Си такъв, спаси и нас заедно с теб – подиграваше се разбойника.

Измъчван от болка, другият разбойник произнесъл:

---Мълчи! Ние заслужаваме тази смърт, защото ние сме престъпници. А този Човек е невинен. Остави го!

Той с болка завъртял главата си и неговите очи се спряли на Исус.

---Аз вярвам в Теб, Исусе. Спомни си за мен в Царството Си.

Исус с мъка отвори очи. Той се повдигна на краката и ръцете си, за да може да събере повече въздух и каза:

---Обещавам ти, че ще се върна. Тогава Аз ще те взема със Себе си в Моя дом.

Хората стояха в очудване, слушайки този разговор. Не гледайки на това, че на Исус Му беше трудно да говори, Той предлагаше на другите думи на любов и утеха, Той служеше на другите даже и тогава, когато умираше на кръста.

Събота

Направете сърца с текста от Йоан 3:16 и го подарете на този, който не е чул за любовта на Исус.

Неделя

Как мислите, какво са чувствали войниците, когато са приковали Исус на кръста? За какво са мислели те?

Започнете да учите стихът за запаметяване за тази седмица.

Помолете Исус да ви даде мъжество да споделите с някой разказа за кръста.

Понеделник

Прочетете разказа от Библията, който ще намерите в Лука 23:26-49.

Представете си, че участвате в историята. Какво бихте почувствали, гледайки как Исус умира на кръста?

Напишете за своите чувства в тетрадката си. Благодарете на Исус за това, че Той е умрял за вас.

Вторник

Нарисувайте гвоздей. Вземете червен флумастер и го оцветете. Разгледайте добре тази рисунка.

Помислете за това, как се е чувствал Исус, когато войниците са забивали в Него гвоздеите.

В молитва помолете Исус да ви помогне да споделяте Неговата любов с любимите ви хора, даже с тези, които не ви обичат.

Сряда

Представете си, че се намирате в подножието на кръста.

Запишете какво случващо се виждате около вас! Опишете със собствени думи, какво правяха хората стоящи до кръста: войници, свещенници, обикновени хора, учениците, Мария и майката на Исус.

Споделете с други какво сте видяли.

Запомнете: Както Исус, ние винаги можем да споделяме Божията любов с всеки човек.

Четвъртък

Свидетелството – това е историята за това, какво се е случило с нас.

Използвай своята тетрадка и напиши една или две опитности с Бог. Или разкажете нещо, което ви е много близко, познато. Това ще бъде вашето свидетелство.

Засвидетелствайте това пред други хора.

Помолете Исус да ви насочи към хора, които се нуждаят от вашето свидетелство.

Петък

Как мислите, какво ще се случи, ако Исус не беше умряла за хората, когато войниците го приковаха на кръста?

Използвайки материли, които имате във вашият дом, направете кръст. Нека този символ да ви напомня за жертвата на Исус за вас. Поставете своето издѐли на специално място. Покажете вашето творение на семейното богослужение.

Благодарете на Исус за това, че той е избрал да спаси не Себе си, а нас.

ТОЙ Е ЖИВ

Стих за запаметяване: „Защо търсите живия между мъртвите?“ (Лука 24:5,6).

Текст за изучаване: Матей 28:1-15; Лука 24:1-12; Йоан 20:1-18

Главна мисъл: Ние можем с радост да споделяме с другите Благата вест за смъртта и възкресението на Исус.

Губили ли сте някога, нещо или някой, който ви е бил много скъп? Може би, вие все още искате да видите този скъп човек? Може би вие мислите за него, говорите с този човек, даже го виждате на сън? Така е когато вие обичате някого толкова много!

Когато Мария Магдалена излезе от вкъщи, все още беше тъмно. Тя внимателно излязе на улицата, носейки със себе си алабастрен съд с миро и аромати. Още с излизането си на пътя, тя видяла фигурата на някой, който я очаквал. Това била майката на Яков.

---Добро утро Мария – тихо поздравила тя майката на Яков.

---Добро утро сестро моя – отговорила Мария – Как си?

---Не съм на себе си. Аз съм изумена от това, което се случи вчера вечерта. Не мога да осъзная какво се случи. Цяла нощ мислих за Господ. – каза Мария Магдалена. – Не мога да повярвам, че Той е мъртъв.

---Аз също! – каза Мария, Якововата майка и очите ѝ се напълнили със сълзи. – Но аз съм радостна, че Йосиф прибра тялото Му. Ние би трябвало да успеем да подготвим Неговото погребение. Ти намери ли плат?

---Да – отвърнала Мария Магдалена

---Добре. Значи вече сме готови.

И двете Марији тихо продължили пътя си към гроба, където лежал Исус. Слънцето едва отправяло своите първи лъчи на земята, когато те пристигнали на гроба.

---Добре – каза Мария – Явно братята са дошли вече и са отместили камъка от входа.

---Наистина, невероятно! Как щяхме да се справим сами със собствени сили? – каза Мария Магдалена, усмихвайки се за първи път този ден. Жените влезли в пещерата, готови да послужат на тялото на Исус. Там обаче видяли празното място, където плащеницата била внимателно сложена на мястото на главата. Те се спогледали недоумявайки.

---Къде...къде...къде е Той? – заеквайки промълвила накрая Мария Магдалена.

Внезапно пещерата се изпълнила със светлина и там се появили двама мъже в сияещи дрехи. Това били ангели. Жените в страх паднали на земята.

Един от тях казал:

---Защо търсите живия между мъртивте? Него го няма тук. Той възкръсна, както беше ви говорил.

А другият добавил:

---Помните ли, как Той ви говори в Галилея, че ще бъде предаден в ръцете на грешни човеци, че ще бъде разпнат и ще възкръсне на третия ден?

Двете Марији бавно се изплавили на крака и се погледнали една друга.

---Да! – извикали те заедно. Те се прегърнали и заплакали от радост и облекчение.

---Трябва да отида и да разкажа на останалите! – казала Мария Магдалена.

---Това е чудо! – потвърдила другата Мария. И двете жени излезли от пещерата и побързали към града, за да кажат на учениците, че Исус е възкръснал от мъртвите.

Когато разказали новината на учениците, някои от тях решили, че жените говорят безсмислици. Петър и Йоан се затичали към гроба, но Йоан бил по бърз, затова стигнал първи. Той погледнал вътре и видял внимателно сложената плащеница.

Петър, който във всичко трябвало да се убеди сам, се шумугнал в пещерата.

---Наистина! – възкликнал той в удивление.

Останалите ученици съвсем скоро се присъединили към тях и малко след това всички заедно замислени се отправили към града.

Мария Магдалена останала в пещерата. Тя тихо плачела и нареждала.

---Да, тялото е изчезнало и аз никога повече няма да Го видя!

Накрая, малко преди да си тръгне, тя решила да погледне отново в пещерата. Приближавайки се към входа, тя извикала. Двата ангела, които видяла сутринта се върнали.

---Защо плачеш? – потитали те.

---Те са взели Моя Господ – изхлипала Мария – И аз не знам къде са Го положили.

В този момент тя почувствала, че някой стои зад нея. Мария се обърнала и видяла човек.

---Защо плачеш? – попитал Той и в гласът Му се усещала доброта. – Кого търсиш?

Мария помислила, че това е градинарят.

---Моля ви господине – казала тя, изтривайки в кърпичка очите си – Ако ти си го взел, кажи ми къде е Той и аз ще дойда при Него.

---Мария! – повикал познат глас.

---Учителю! – възкликнала Мария, падайки в нозете Му.

---Не се допирай да Мен, защото още не Съм се възнесъл при Отеца Си – казал Той – Но, моля те, иди и разкажи на Моите братя, че Аз се връщам при Моя Отец и вашия Отец, при Моя Бог и вашия Бог.

---Да, Господи, ще разкажа! – с готовност отговорила Мария.

---И, Мария, кажи им също, че трябва да се отправят към Галилея. Аз ще се срещна там с тях.

Мария бързо побягнала към учениците, които били в града. Тя връхлетяла в стаята с думите:

---Аз Го видях! Той е жил! Той е възкръснал, както ни говори преди за това!

Събота

Направете задачата, която ви е дал учителят на урока в съботното училище.

Неделя

Прославете Бог за това, че Той ви е дал шанс да разказвате за Него на другите хора.

Запишете стихът за запаметяване в своята тетрадка, за да го запомните.

Понеделник

Прочетете Лука 24:1-12.

Какво ще почувствате, ако сте една от жените, на които не й повярваха учениците?

Молете се за това, вашето сърце да бъде открито, когато другите хора ви съобщават нещо важно.

Вторник

Измислете диалог между жените и учениците, в който жените разказвали за това, което видели в пещерата.

Опитайте се да разиграете този диалог с някой от възрастните.

Помислете за нещо, което в момента ви е удивило много със своите действия, които вие не сте очаквали от този човек. Какво бихте искали да му кажете? Какво би ви отвърнал този човек?

Помолете се за това, Бог да ви даде мъдрост и желание да свидетелствате за Него.

Сряда

Прочетете Матей 27:45, 50, 51 – за това, което станало с природата в деня, когато умрял Исус.

В Римл.8:22 е записано: „Всяка твар съвокупно стене и се мъчи”. Новият превод на Библията, за да опише състоянието на земята в този ден, когато Исус бил разпнат, използва думата „изпитва болка”.

Използвайки различни елементи от природата /вятър, вода, кал, пясък, глина/, създайте сценка за това как природата реагира на тези събития /на разпятието/. Как според вас, природата реагира на греха в света днес?

Четвъртък

Помислете какво е противоположното на болката и страдаването? Как ли се е „чувствало” цялото творение при възкресението на Исус? Какво може да се е случило?

Прочети Пс.97:11,12 и Исаия 55:12. Помолете се за това, по-дълбоко да разбирате жервата на Христос, а също така и да имате желание да Му служите, като предавате на другите Благата вест.

Петък

Разкажете на някой, че Исус възкръсна от мъртвите и какво означава това?

Засадете цвете или подарете на някой цвете в чест на Исусовото възкресение.

По време на семейното богослужение или заедно с някой друг роднина изпейте песен за радостта.

Благодарете на Бог за Благата вест, която Той ни подари и която трябва да споделяме с друите.

ПЪТЕШЕСТВИЕ В ЕРУСАЛИМ

Стих за запаметяване: „И пяха отменно, като хвалеха Господа и Му благодаряха защото е благ, защото е до века милостта Му към Израиля. И всичките люде нададоха голямо възклицание и хвалеха Господа, понеже основите на Господния дом бидоха положени.” (Ездра 3:11).

Текст за изучаване: Ездра1-3; Неем.8:14-18

Главна мисъл: Един от начините за служба на Бог е общата работа по строителството на църкви.

Планирало ли е вашето семейство някога да се премести на друго място да живее, там където вие не сте били преди това? Било ли ви е неприятно това или сте изпитвали възторг, а може би сте преживяли и нещо друго? Представете си, че сте от старозаветно семейство, което се готви за важно преместване!

Тавита помогна на майка си да сложи масата за обяд. В стаята бързо влязе баща ѝ.

---Добри новини! -възкликна той – Да благодарим на Бог за храната и след това ще ви разкажа всичко.

След като се помолиха, бащата започна:

---Цар Кир днес сутринта издаде официален указ. Всеки, който иска да се върне в Ерусалим и помогне във възстановяването на храма ще получи разрешение да излезе.

---Невероятно! – възкликна майката – За това ние толкова много се молихме.

Тавита погледна към брат си Самуил и си помисли: *„Мисли ли си той това, което и тя си мисли? Ако наистина техните родители решат да се върнат назад в Ерусалим? А отгоре на това – помислила Тавита – ако нейното семейство се върне в Ерусалим, а Сара, нейната най-добра приятелка със своето семейство не тръгнат“?*

По време на обяда Тавита бе мълчалива и омислена. Бащата им разказа, как цар Кир прочел пророчеството. Това му направило силно впечатление и той издал този указ.

Когато всички приключили с обяда, Тавита зададе един въпрос, отговор на който се страхуваше на чуе.

---Това означава, че ние отиваме в Ерусалим? – тихо попита тя.

Очудена майката и бащата замълчали и погледнали Тавита.

„Това е лош знак“ – помислила Тавита. Бащата погледнал майката и в отговор казал.

---Тавита, ти знаеш, че ние много години се молихме за това.

Ние искаме да се върнем в Ерусалим – каза той – Нашите бащи и деди копнееха за този ден.

---Знам – каза Тавита – Но ние живеем тук и аз не съм мислела, че да се преместя някъде, ще е толкова тежко за мен.

---Ти си права – отговори майка ѝ – На нас също ни е тежко, но въпреки всичко, това е чудесно, че ние можем да се върнем и да възстановим храма.

Тавита погледна така, сякаш всичко се е обърнало с главата надолу.

Бащата помоли да му помогнат да съберат златото, среброто, дрехите и вещите, а също така и животните, които давали на тези, които се връщат в Ерусалим. Цар Кир разпоредил, всеки който не е решил да се върне в Ерусалим да пригответи дарове за тези, които се отравили на път. Той също така върнал храмовите прибори, които взел Навуходоносор: златни и сребърни съдове, чаши и други съдове – заедно с много други предмети. В добавка той дал и пари от царската хазна.

Накрая всичко било готово. Тавита за последен път се отпусна в удобния си креват. Майка ѝ дойде и поседя няколко минутки заедно с нея.

---Всичко ще бъде наред Тавита – каза тя – Ние знаем, че всичко вършим правилно. Бог няма да ни остави.

---Знам – усмихна се Тавита – и на мен ми е леко, че и Сара също ще дойде.

Тавита се обърна на другата страна и заспа.

Дългото пътешествие през горещата пустиня започна на следващия ден рано сутрината. Семейството на Тавита бе само на една камила, която те яздели подред. Останалите камили превозвали вещите. Когато керванът премина през града, хиляди души стояха в края на улицата и ги изпращаха с радосни възгласи. Те бяха щастливи, когато видяха семействата, които се връщат в родината.

Бавно минаваха дните на прехода през пустинята. Накрая дойде денят, когато тълпа пътешественици се изкачи на хълма, зад който лежал град Ерусалим. Зоровавал, ръководителят на Израил, който ги бе отпреди, каза на всички.

---Приатели, Бог беше милостив към нас и ни даде безопасно пътешествие обратно до нашия дом. Нека да го прославим всички заедно.

След молитвата Зоровавел започна да дава нареждания. Възторг обхвана всички, когато пътешествениците се разделиха на малки групи. Отначало

всеки от тях се пригответи да се върне в града или селото, където са живяли техните прадеди, до момента, когато са ги отвели в плен.

Някъде в средата на септември всички се върнали в Ерусалим. Тавита била радостна за това, че техният дом се оказал в Ерусалим. Това означавало, че няма да започнат ново пътешествие. Тя била също така радостна, че и Сара живее в съседство.

Зоровавел и Исус решили първо да възстановят жертвеника на Бог, за да могат по-скоро да принасят жертви за всеизгаряне.

Всички се събрали заедно и жертвоприношението се провело. След това Зоровавел казал:

---Ние ще празнуваме празника Шатроразпъване, както са правили преди нашите деди. Всеки е длъжен да построи за себе си около храма палатка и ние ще проведем тържество заедно в нашата нова родина.

По време на празника Тавита каза на своето семейство:

---Аз не исках да се връщам в Ерусалим, но сега съм радостна че цар Кир бе чул за пророчествата. Аз едва мога да дочакам, кога ще мога да помагам в строителството на новия храм. И между другото татко, кога ще започнем?

Събота

Споделете с родителите си впечатленията от прочетения урок.

Неделя

Научете стихът за запаметяване, като го прочетете няколко пъти. След това със свои думи го запишете в тетрадката си.

Помолете се за това, Бог да ви ръководи и да ви даде днес мъдрост.

Понеделник

Прочетете в Ездра 1гл. за това, как цар Кир помогнал на отведените в плен, да се върнат до дома си от Персия.

Помислете върху стихове 2,3 и 4. Какво бихте почувствали, ако чуете как Кир изговаря подобни думи?

Бихте ли му повярвали? Бихте ли поискали да тръгнете и да помогнете за възстановяването на храма?

Молете се за това, да бъдете бдителни и да виждате Божието ръководство във вашия живот.

Вторник

Прочетете Ездра 2:1-70.

Прочетете общото число на върналите се хора и животни!

Защо някои се опитвали да докажат, че техните семейства са се върнали в Израил?(Стихове 59-62).

Как бил решен този въпрос – стих 63.

Молете се за това, Бог да ви покаже, как можете да строите Неговата Църква.

Сряда

Прочетете Ездра 2:68-3:3

Къде са живели хората, когато са се върнали в Ерусалим? Връщали ли сте се вие някога, там където сте живели? Какво правихте? Защо?

Нарисувайте това място, което вие обичате, там където отдавна не сте били.

Молете се за това да имате случай да бъдете на това място.

Четвъртък

Прочетете Ездра 3:4-6 и Неемия 8:14-18.

Направете модел на палатка. Те могат да бъдат нормални или в умален размер.

Помислете, какво е представлявал празника Шатороизпъване?

Молете се за това, да живеете за Бог и Той да живее във вас.

Петък

Прочетете Ездра 3:7-12.

Затворете очи и си представете тази сцена. Какви звуци чувате и какво усещата с уханието си?

Запишете в своята тетрадка пет примера от вашия живот, за които вие можете да прославите Бог.

Благодарете на Бог в молитва за тези опити. Споделете ги със своето семейство.

СТРОИТЕЛСТВОТО НА ХРАМА

Стих за запаметяване: „Внимавай сега; защото Господ избра тебе да построиш дом за светилище; бъди твърд и действуй..” (1Летописи 28:10).

Текст за изучаване: Ездра 4-6

Главна мисъл: Ние можем да служим на Бог, даже тогава, когато сме подтиснати и разочаровани.

Случвало ли ви се е така, че някой да е помрачил вашата радост, когато сте били във възторг от свой план? Как преценявате такъв човек? Представете си, че вие живеете в това време, когато възстановяват храма. Какво чувствате?

Тавита вдигнала кошницата, в която стоеше обяда на нейния баща и брат, и се отправи към храма. Тя не можеше да повярва, че чувства Ерусалим, като неин дом. Когато приближи домът на Сара, чу че тя ѝ вика:

---Тавита, изчакай ме! Аз също ще нося обяд на баща си.

Момичетата се наслаждаваха на топлия, слънчев ден. Не след дълго стигнаха до храма, където работеха техните бащи и братя. Когато работниците се нахраниха със своя

обяд, момичетата останаха да слушат за това, което се бе случило през деня.

---Аз неznam, какво Зоровавел мисли да прави с молбата на самарянина – каза бащата на Тавита – Но аз не вярвам, той да позволи те да работят заедно с нас.

---Зоровавел е против това. Аз говорих с него днес сутринта – отбеляза бащата на Сара – Той иска, всички да се съберем след обяда.

---Татко – попита Тавита – но не е ли добре, ако и други хора ни помагат да строим храма? Аз мисля, че тогава работата ще напредне по-бързо!

---Да, работата ще напредне – казал бащата – но тези самаряни се покланят на идоли и ще се опитат да ги донесат със себе си в храма. Ще бъде добре, ако ние се държим далеч от тях.

На вечерята, същата нощ, бащата продължи:

---Ние казахме на самаряните, че не могат да ни помагат в строителството на храма. Боя се, че нашият отказ ще ни донесе много неприятности. Те изобщо не изглеждаха щастливи, когато чуха нашето „НЕ“.

След известно време самаряните започнаха да утежняват ситуацията. Те започнаха да разпрастранияват лоши, неприятни слухове.

Много мъже престанаха да помагат в строителството на храма. Израилевите семейства продължаваха да се молят, Бог да се намеси и самаряните да ги оставят на спокойствие. Но тази ситуация продължи не само една година. Всички бяха много напрегнати и строителството на храма спря изцяло. Веднъж Самуил, братът на Тавита, дойде вкъщи с вик:

---Днес чух невероятна новина! Цар Дарий обявил, че ние отново можем да започнем строителството на храма!

Бащата и Самуил пристигнаха рано сутринта на строителната площадка. Но радостта не продължи дълго.

---Сара, няма да повярваш – каза й Тавита след няколко дни, когато те прибираха килима – Това са нарушителите на спокойствието! Те написали друго писмо до цар Дарий и заявили, че ние, юдеите, се готвим за възстание, когато храма бъде построен.

---Знам – каза Сара – Господ ще помогне, а мъжете са длъжни да продължат работата до тогава, докато ние не получим отговор от царя. „Да, юдеите предали на властите информацията затова, че цар Кир разпоредил възстановяването на храма. Не знам дали това ще повлияе на изхода от ситуацията” – мислеше си Тавита.

---Ти знаеш че пророк Агей и Захария се мъчат да насърчат народа. Аз се надавам, че голяма част от работата ще бъде изпълнена. Страшно много ми се иска храма да бъде завършен и осветен – добави Тавита.

Нови слухове се разнесоха по цялото околие. Някои говорели, че Дарий ще застави юдеите да спрат работата над храма. Други казваха, че той ще позволи да завършат своята работа.

Изминаха няколко седмици. Тавита отново се отправи към храма с обяда, когато чу голяма суматоха. Неочаквано около нея се събрала голяма тълпа. Тя се оказа в центъра на групата и не разбра, какво може да ги е развълнувало толкова много. Но скоро разбра, че цар Дарий е изпратил отговор. Всички бързаха към храма, за да чуят полученото писмо.

Скоро групата достигна стъпалата на храма. Тавита потърси баща си. Пробивайки си път през тълпата, тя скоро се оказа до него.

---Татко, как мислиш, какво е отговорил цая? – попита Тавита, пълна с противоречиви очаквания.

---Няма да чакаме дълго, за да разберем. Виж, Агей стана, за да прочете писмото.

Тълпата притихна. Всеки почувства напрежението царящо сред народа: ще позволи ли Дарий продължаването на строителството?

Пророк Агей започна да чете:

---До всички владетели на територията около Ефрат! Стойте по-далеч от провинция Юдея. Не пречете в строителството на храма в Ерусалим. Позволете на управниците на Юдея и техните помощници да възстановят храма на Бога в неговия първоначален вид.

При тези думи тълпата се взриви. Те ще могат да завършат храма! Агей прочете нататък, че цар Дарий е заповядал на властите да предоставят помощ на юдеите.

Тавита силно прегърна баща си.

---Ние можем да довършим храма! – възкликна тя.

Когато декретът от Дарий бе прочетен докрай, на всички им се приискал да помогнат във възстановяването на храма. И след няколко години работа, хората завършиха строителството и храмът бил осветен.

В деня на освещението, Тавита обляка своите най-хубави дрехи.

---Мамо, можеш ли да повярваш? – възкликна тя – Най-накрая дългоочакваният ден настъпи.

---Да – отговори майка ѝ – Много години назад, ние оставихме всичко във Вавилон, а сега отиваме на богослужение в нашия храм. През всички тези трудни години Бог беше с нас, Той ще бъде с нас и по време на освещението.

---Аз се радвам на това, че Бог винаги е с нас – каза Тавита – Хайде да побързаме. Аз не искам да пропусна нищо от предстоящата церемония.

Събота

Имали ли сте възможност някога да помагате в строителството на храма? Притеснявахте ли се, когато настъпваха трудности? Приемете за себе си, каква помощ, вие можете да окажете на своята църква? Молете се Бог да ви даде такава възможност и да ви помогне в нейната реализация.

Неделя

Кажете на глас стихът за запаметяване. Повтори го отново и отново, навсякъде където ходиш.

Помислете, каква работа може Бог да приготви за вас?

Молете се за всяка част от текста. Искайте Бог да ви показва, за какви работи Той ви е избрал?

Понеделник

Прочетете Ездра 4гл.

Получавали ли сте вие някога известие, в което се е говорило за спиране на вашата работа? Как постъпихте? Как мислите, какво са чувствали юдеите?

Помолете Бог да бъде с вас, когато нещо се мъчи да ви попречи да изпълните това, което Бог очаква да получи от вас. Помолете Го да ви помогне да Го прославяте, даже и тогава, когато сте под напрежение или разочарование.

Вторник

Прочетете Ездра 5гл.

Намерете в речника думата „сплетня“.

С кого в Ездра 5гл е свързана тази дума?

Помнете, че ако някой прави нещо или иска да направи нещо, което да бъде в ущърб за вас, следва да се обърнете към възрастните.

Благодарете на Бог за това, че Той винаги е с вас и ви подбужда да Му служите и да Го прославяте.

Сряда

Прочетете Ездра 6:1-12

Истината винаги побеждава, но за това е нужно време. Попитайте някой от възрастните да ви разкаже случай, когато те са били под напрежение или разочарование.

Помолете Бог да ви помогне да намерите изход, ако попаднете в подобни ситуации.

Помнете: ние можем да служим на Бог даже тогава, когато сме под напрежение или разочарование.

Четвъртък

Прочетете Ездра 6:13-22

Помислете, какво вие може да направите за ремонта и благоустройството на вашата църква. Как вие бихте отпразнували края на своята работа? Запишете план на празника в своята тетрадка!

Благодарете на Бог в молитва за Неговата любов и грижа.

Петък

Юдеите никога не се предали, никога не се отказали от мечтите си да построят храма. Те съхранили тази надежда, даже и тогава когато били разочаровани, защото искали да служат на Бог. Каква мечта може да пази вашето семейство?

Съберете се заедно със семейството си и направете плакат, който да ви ободри и помогне да съхраните своята мечта. Поискайте разрешение да го вземете със себе си на съботното училище, за да го покажете на класа.

Искайте от Бог да помогне на вашето семейство да пази тази мечта и да служи на Него даже тогава, когато вие сте напрегнати или разочаровани.

ПОМОЩНИКЪТ НА ЕЗДРА

Стих за запаметяване: „Каквото и да е заповядано от небесния Бог, нека се направи точно за дома на небесния Бог” (Езекия 7:23).

Текст за изучаване: Ездра 7

Главна мисъл: Един от начините да служим на Бог е да помагаме на хората, които работят в църквата.

Случвало ли ви се е някога да помагате на човек, който има интересна работа? Представете си, че на Ездра му е необходима помощ и той е избрал вас.

---Бабо, къде си?! – възторжено извика тринадесет-годишния Мика.

---Тук съм Мика – каза Тавита – Защо си толкова радостен?

Отминали бяха шестдесет години от момента, в който Тавита и нейното семейство бяха оставили Вавилон и се бяха върнали в Ерусалим. Сега вече баба, Тавита живееше със своя син и неговото семейство.

---Бабо, няма да повярваш! – възкликна Мика.

---Но може и да повярвам, ако ми кажеш – отговори Тавита с усмивка.

---Помниш ли, баща ми каза, че човек на име Ездра е дошъл в Ерусалим и че цар Артаксеркс го изпратил тук?

---Да. Това беше преди няколко дни – отговори тя.

---И той взел със себе си две хиляди семейства – добави Мика – А с тях и всичко необходимо.

---Каква прекрасна вест! – съгласи се бабата. – Но какво няма да мога да повярвам?

Мика се засмя:

---На Ездра му трябва момче, за да му помага. Аз отидох в храма и поговорих с него. Той ме взе за помощник.

---Чудесно! – възкликна бабата – Кога започваш и какво ще правиш за Ездра?

---Той иска днес следобяд да отида при него – съобщи Мика – разбира се ако ти си съгласна. Аз му казах, че обикновено след обяда ние изучаваме пророчествата.

---Мисля, че днес можем да отменим това – с усмивка каза баба му – Но разбира се , не можем да се откажем напълно от тази традиция.

---О не – каза Мика – Ездра ще се зарадва, когато чуе, че някоя баба в Израил изучава пророчествата заедно с внука си. Той ще иска ние да продължим това в същия дух.

---Чудесно. След обяда можеш да отидеш, а пророчествата ще прочетем вечерта.

Мика бързо похапна. Той не искаше да закъснее за срещата с Ездра. Оказа се, че пътя до храма е дълъг, но най-накрая Мика стоеше на стапалата пред храма.

---Мика! – чу се глас.

Мика се обърна и видя Ездра, стоящ до стадо магарета.

---Ела тук – помоли Ездра.

Мика побърза да изпълни молбата.

---Както виждам, баба ти е дала своето съгласие – отбеляза Ездра.

Мика кимна.

---Добре. Ние сме длъжни да се убедим, че всички запаси са в наличност и се съхраняват правилно – каза Ездра – Царят беше много щедър. Длъжен съм да се уверя, че всичко при нас е записано правилно. Аз поставих хора да помагат с разтоварването, но ти си ми нужен да предаваш моите указания на другите и да изпълняваш други мои поръчения. Първото, което трябва да направя е да предам съобщение в съкровищния двор. Освен златото и среброто, което аз получих от царя, има и подаръци, които лежат по земята. Предай им, че там трябва да има 6 000фута сребро, 500 чувала пшеница, 500 бъчви с вино и 500 делви с маслиново масло, а също така и няколко чувала със сол. Ако не могат всичко да преброят, нека бързо да ми съобщят.

---Май Артаксеркс е много милостив към нас? – попита Мика с удивление.

---Да, и това не е всичко – казал Ездра – Когато се върнеш, ще ти разкажа още нещо.

Мика бързо предаде распорежданията и се върна, за да помага на Ездра.

---Какво още царят изпрати по теб? – нетърпеливо попита Мика.

---Бог показва своето могъщество и на царя, Мика – отвърна Ездра – Царят изпрати свещенници и левити, певци, стражари за вратите и служители да помагат в храмовата служба.

---Явно сега службите ще бъдат такива, каквито ми разказваше моята баба – каза Мика – Едва ще ги дочакам.

Поставяйки възел на крака на магарето, Ездра каза:

---Мика, когато царя ми каза всичко, което е направил за Израил, аз благодарих на Бог. Само Той – единствено Той е, който подбуди царя да направи всичко това. Царят никога не би решил нещо подобно сам.

Мислейки върху думите на Ездра, Мика осъзна, че много често и той самият е приемал за задължително това, че в храма трябва да има служение.

---Ездра, аз разбрах, какво имаш предвид – каза той – Моята баба още помни Вавилонския плен. Там нашия народ не е имал богослужение. Даже и след връщането им в Ерусалим храмът не е бил готов в продължение на много години. Мисля, че Бог много силно е повлиял на царя и това много ме радва.

---Но помисли, и ние сме длъжни да правим всичко, което можем за поддръжката на храма – напомни Ездра – Ние не трябва да си позволяваме да разчитаме единствено на богатият ни цар.

---Ти си прав – съгласи се Мика – Навярно, аз ще пея в хора. И тогава също ще мога да принеса своята дарба в нашето богослужение.

Събота

Припомнете си, как сте предали на някого важна информация. Осъзнавахте ли сериозността на това нещо или не? Какво мислите над това сега? В светлината на изучаваната тема, запишете вашите изводи и решения в тетрадката си. Помолете Бог за помощ, за да осъществите взетото решение.

Неделя

Помислете за служителите в църквата, които вие харесвате. Каква е работата на тези хора? Какво те правят и на вас ви допада? Как можете да помогнете на тези хора?

Попитайте някой от възрастните да ви разкаже за това, кой от тях е организирил вашата църква.

Молете се за хората, които ръководят църквата.

Понеделник

Прочете Ездра 7:7-10

Какво ни говори стихът за запаметяване относно отношенията на Ездра с Бог?

Кой е Аарон? Защо е толкова важно, че Ездра е потомък на Аарон?

Какви пет работи от упоменатите в стих 7 ви се иска най-много да направите? Защо? Какви специални навици или таланти са ви нужни? Запишете ги в своята тетрадка.

Вторник

Научете стихът за запаметяване. Какво ви учи? Споделете своето мнение с по-възрастните.

Прочетете първата част от писмото на Артаксеркс в Ездра 7:11-20.

Благодарете на Бог за хората, които работят в църквата и я правят уютно място.

Сряда

Прочетете втората част от писмото на Артаксеркс в Ездра 7:21-24.

Помолете някой от възрастните да ви разкаже за случай, когато на тях, са им помогнали в нужда.

Как вие можете, да отговорите на някоя нужда?

Помолете Бго да ви помогне, да поддържате хората и програмите във вашата църква.

Четвъртък

Как мислите, какво ще поиска Бог от вас, ако ви се прииска да вършите нещо в Неговата работа?

Основавайки се на отговора си, запланирайте да направите това, което Бог ще поиска.

Предложете на член от вашето семейство да направиш нещо, което на тях им е трудно или не обичат.

Помоли Бог да ти помогне днес да изпълниш Неговите желания. Молете се до този момент, докато не бъдете уверени, че можете да направите това за Него.

Петък

Отвори своята Библия на книгата Псалом. Намери стихове на прослава.

Избери псалом, който ще бъде номер едно от псалмите. Запишете го в тетрадката си.

Споделете вашия псалом със семейството си във времето на вечерното богослужение. Позвънете на някой от ръководителите в църквата и му прочетете вашия псалом.

Помолете Бог да благослови вас и хората, които осъществяват програмите в църквата.

ЗАВИНАГИ ПРОСТЕНИ

Стих за запаметяване: „Който крие престъпленията си няма да успее, А който ги изповяда и оставя ще намери милост.” (Притчи 28:13).

Текст за изучаване: Ездра 9-10:13

Главна мисъл: Важна част от служенето на Бог се явява изповядването на нашите грехове на Него и прославянето Му за прощението им.

Какво правите, когато някой ви разочарова? Плачете ли? Говорите ли с този човек? Представете се в ситуация, подобна на тази, в която попаднал Мика.

В този момент Мика се възхищаваше на Ездра. Даже когато имаха много работа, Ездра остана весел и спокоен. Мика се чудеше, защото Ездра никога не изпитваше разочарование или огорчение.

Един ден сутринта група старейшини дойде в храма.
---Извинете, знаете ли къде е Ездра? – попита един от мъжете.

---Да, знам – отговори Мика – Моля изчакайте тук.

Мика бързо намери Ездра. Визита по това време означаваше, че има нещо много важно. Предавайки известието, Мика последва Ездра обратно.

Човекът, който до този момент беше говорил с Мика, започна да разговаря със старейшините.

---Народът Израил не се доверява напълно на Бог – каза той – Много, в това число свещенници и левити, са замесени в грехове и предателство.

Ездра раздра дрехите си и започна да скубе космите на главата и брадата си. Мика с ужас видя, падащи от ръката на Ездра коси.

Неочаквано Ездра седна. Мика се приближи към него и попита:

---Ездра, наред ли е всичко с теб?

Ездра не отговори. Той стоеше, гледайки само напред пред себе си.

Главния старейшина каза на Мика:

---Греховете, които нашия народ извърши пред Бог много огорчиха Ездра. Мисля, че трябва да му дадем малко време спокойствие да обмисли всичко.

Минаха часове. Много силно вярващите хора идваха да поддържта Ездра и старейшината. Ездра продължаваше да стои и да гледа пред себе си.

Когато настъпи времето за вечерната жертва, Ездра изведнъж стана и още с раздрани дрехи на себе си, коленичи, вдигна ръцете си към небето и започна да се моли:

---”Боже мой, срамувам се и се червя да повдигна лицето си към Тебе, Боже мой. Ние направихме много неправилни постъпки. Ние съгрешихме и това ни донесе още повече проблеми. Ние Ти обърнахме гръб. Това ни направи роби на враговете ни.

---И въпреки всичко това, Ти отново ни направи свободни. Ти работи над царете, които не вярват в Теб, така че да ни

позволят да построим Твоя храм. И ни продължихме да ти съгрешаваме.

---Ние отново идваме към Теб и Те молим да ни простиш. Моля те, смили се над нас и ни прости греховете. Живей в нас и ни помогни да разберем, как да изпълним волята Ти.

Когато Ездра приключи, Сехания, един от старейшините му каза:

---Ние извършихме много грешки и трябва да подновим завета си с Бог. Ние желаем да ни помогнеш да възстановим нашите отношения с Бог.

---Аз също искам това. Но преди това свещенниците, левитите и старейшините трябва да дадат клетва, че поддържат това дело, което Бог ни повери да извършим.

---Ние сме съгласни – отговориха те.

---Сега вече е късно – каза Ездра – Утре всички старейшини да се срещнат с мен и ние ще решим какво да правим.

На следващата сутрин, Мика дойде в храма.

След като всички дойдоха, Ездра започна да говори със старейшините за това, че всички в Израил се нуждаят от покаяние. Те решиха да изпратят съобщение, в което да се казва, че всички юдеи трябва в течение на три дни да бъдат в Ерусалим. В противен случай те ще загубят своята земя и на тях няма да им се позволи да останат заедно с върналите се от робство.

След три дни, народа се събра в развалините на храма, въпреки, че започна силен дъжд.

Ездра и старейшините излезли отпред. Ездра вдигна ръка, за да призове хората да замълчат.

---Днес ние сме се събрали тук, за да изповядаме нашите грехове и да дадем обет пред Бог – каза Ездра – Готови ли сте затова?

---Да, готови сме – отговориха всички, стоящи под проливния дъжд.

Някой каза:

---Тук има много от тези, които се нуждаем да изповядаме греховете си и да дадем обещание. Мисля, че ще е добре ако ти назначиш старейшини в нашите градове, така, че те да приемат обещанията ни и да ни помогнат да поправим грешките си. Сега е сезонът на дъжда и е много трудно да построим лагер до градските страни.

---Съгласен съм с вас – тоговори Ездра – Днес ще избира по един човек от всяка група. Вие ще имате три месеца да поправите своите грешки.

След като тълпата се разпръсна, Мика остана да поговори с Ездра.

---Мика, ти още ли си тук? – попита Ездра.

---Да. Аз искам да попитам нещо – отговорил Мика – Вярваш ли, че Бог отново ще ни прости?

---О, да Мика – каза Едра – Когато ние правим грешки, а след това се покаем, изповядваме ги пред Бог и се молим Той да ни ги прости, Той винаги ни прощава!

---Радвам се , че Бог е такъв – каза Мика.

---Аз също – с усмивка се съгласи Ездра.

Събота

Припомнете си, кога сте направили нещо неправилно пред Бог и близките си. Молихте ли за прощение и получихте ли отговор?

След като прочетете целия урок, вземете решение никога да не остъпвате от Бог. Запишете своето решение в тетрадката си.

Помолете Исус за помощ да направите реалност своето решение.

Неделя

Как мислите, защо след всичко което направил Бог за Израил, те не Го следваха?

Помислете, когато се къпите, какво ще почувствате ако стоите под дъжда в храма?

Помолете Бог да ви помогне да разберете смисъла на прощението, изучавайки урока за тази седмица.

Понеделник

За да запомните стихът за запаметяване, запишете го и го поставете на видно място. По какъв начин вие може да скривате своите грехове? Обсъдете с възрастните, каква вреда може да донесе скриването на греховете.

Намерете в речника думата „отричам се”.

Как вие се отричате от греховете си?

Помолете Бог да ви покаже вашите грехове, а след това да ги изповядате и да се отречете от тях.

Вторник

Прочетете Ездра 9:1-9. Какво правеха хората за да се отделят от Бог? Какво вие направихте днес, за да останете с Бог? Направете списък в тетрадката си.

Помолете Бог да ви покаже греховете, които ви отделят от Него.

Част от службата на Бог се явява изповядването на нашите грехове пред Него и прославата Му затова, че Той ни е простил чрез жертвата на Исус Христос.

Сряда

Прочетете Ездра 9:10-15

Запознайте се със съдържанието на статии от вашия местен вестник. За какво днес ще се моли Ездра, ако знаеше проблемите на съвременните хора?

Както Ездра, молете се за прощение на греховете на тези хора.

Четвъртък

Прочетете Ездра 10:1-8

Това, което направи Ездра в ст.6, се нарича пост.

Някои хора, които постят се отказват от храна, но не от вода.

Кой още е постил по същия начин? Защо? /прочети Изход 34:28 и Второз.9:16-18/

Учениците на вашата възраст не са длъжни да постят, въздържайки се от храна, но как още може да постите? Молете се за ръководителите на вашата църква и държава.

Петък

Прочетете Ездра 10:9-17

Как мислите, как се отнесоха израилтяните към изповядването на своите грехове?

Нарисувайте цветна картина, изразяваща чувствата на простените.

Изпейте песен за прощението.

Изповядайте любимите си грехове, които имате и прославете Бог за Неговото прощение.

ТОВА Е ВСИЧКО, ЗА КОЕТО СЕ МОЛЯ

Стих за запаметяване: Това е Моята заповед, да се любите един друг, както Аз ви възлюбих. Никой няма по-голяма любов от това, щото да даде живота си за приятелите си” (Йоан 15:12,13).

Текст за изучаване: Йоан 15:12-17

Главна мисъл: Исус иска от нас да се любим един друг, така както Той ни обича.

Исус и единадесетте ученици се разхождаха по пътя в долината Кедрон. Йоан, който винаги бе близо до Исус, знаеше, че те се отправят към Гетсиманската градина. Исус обичаше да се моли там. Те вървяха напред, чувствайки се добре след пасхалната трапеза. Йоан се опитваше да се съсредоточи над това, което беше говорил Исус.

„Няма съмнение, че Исус говореше, че трябва да се обичаме един друг – мислеше Йоан – Ние прекалено много спорихме до обяд. Аз съм сигурен, че Той е разстроен от това”
---Няма по-голяма любов от тази, както ако някой даде душата си за своите приятели. Вие – приятели Мои, ще изпълните ли това което ви говорях?

„Той пак говори за смъртта – размишляваше Йоан – Той продължава да ни говори за това, че трябва да умре. И все пак, какво още иска от нас – да бъдем послушни на Бог и готови да пожертваме живота си за своите приятели“?

---Аз не ви наричам вече роби, защото робът не знае, какво прави господарят му. Но Аз ви наричам приятели, защото ви открих всичко, което съм чул от Своя Отец.

„Това е така – помисли Йоан – Исус им оказа пълно доверие. Той им даде много истини. Те разбираха духовните истини по-добре, отколкото свещенниците и фарисеите. И даже когато Исус говори за това, че скоро ще Го убият, Той обеща, че Святият Дух ще остане с тях и дружбата им ще продължи“.

Йоан, Исус и другите десет ученика няколко минути вървяха тихо. Тази вечер Спасителят беше напълно потънал в Своите мисли. Оказа се, че с мислите си Той се намира на „светлинни години“ от там.

Исус отново започна да говори.

---Не, вие избрахте Мене, но Аз избрах вас и ви определих да излезете в света и да принасяте плод, и плодът ви да бъде траен и каквото и да поискате от Отца в Мое име, да ви даде.

„Да, това е така – помисли Йоан – Имаше нещо наистина необикновено в дружбата с Исус. Много хора Го следваха, но Исус избра тях по особен начин. Той иска от тях да споделят тези особени взаимоотношения с другите. Да обичат другите, така както Исус ги обича. Всички станаха по-добри в отношенията си един към други за тези три години, през които бяха заедно с Исус. Разбира се, те спореха един с друг както винаги, но това няма нищо общо с това, което бяха, преди да се запознаят с Исус“.

---И така, заповядвам ви, да се обичате един друг! – Исус погледна Йоан, след това Петър и Яков. Искаше да се убеди че те са Го разбрали. Всички в знак кимнаха, че са съгласни, но не бяха уверени в това, че са Го разбрали напълно.

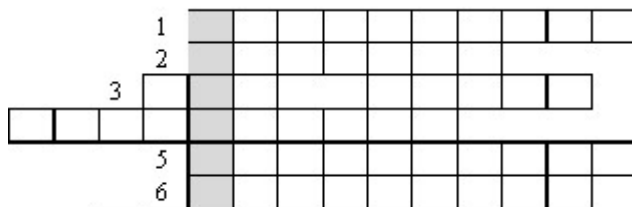
В края на краищата законът на любовта се оказва много по труден за изпълнение, отколкото всички правила и условия поставени от фарисеите. Този навик не идва от само себе си. Но пребъдването в Исус е началото за промяна. Те си представяха, че Святият Дух, който Исус обеща да им изпрати, ще им даде сила да продължат да се учат да обичат другите така, както Исус ги обича.

Мълчейки, те продължиха известно време да вървят през долината Кедрон. Исус може би си помисли в този момент: „Надявам се, че когато отдам Своя живот за тях, те най-накрая ще разберат любовта”...

Събота

Направете кръстословица от ШЕСТ реда в която букви от различните думи да образуват думата ДРУЖБА.

Това е примерна кръстословица, която не е съобразена с никакви думи и букви.

Неделя

Помислете за кого умря Исус? Щеше ли да умре Той, ако никой друг, освен вас не би приел Неговия дар на спасение и прощение?

В молитва, благодарете на Исус за това, че Той е ваш приятел и че Той е умрял, за да бъдете вие, живи.

Понеделник

Прочетете Йоан 15:12-17

Помислете и запишете в своята тетрадка три особени способа да служите на другите, както Исус.

Научете стихът за запаметяване

Запишете молитва към Исус, в която да Му благодарите за това, че Той отдаде своя живот заради вас.

Вторник

Прочетете Йоан 15:12,13

Направете символ, знак на дружбата – не голяма рисунка, която да ви напомня за дружбата

Запишете стихът за запаметяване около своя символ и го поставете на видно място, така, че всяка сутрин, да можете да го виждате.

Помолете Бог, да ви помогне да сплотите всички във вашата цъква, като им служите и се жертвате за тях, както Исус е правил.

Сряда

Прочетете Йоан 15:14 и Матей 22:37-40

Помислете как може да покажете на Бог, че ние сме Му приятели? Какво означава „обичай Бога с цялото си сърце, душа и разум“?

Дайте примери. Поговорете с някой от възрастните за това, какво означава думата: „себелюбие“.

Помолете Бог, първо да се научим да обичаме Него и след това, да обичаме другите.

Четвъртък

Прочетете Йоан 15:15

Помислете, каква е разликата между приятел и слуга?

Запишете най-малко три разлики в своята тетрадка.

Благодарете на Бог за това, че Той ни приема, не като слуги, а като приятели. Помолете се за трима свои приятели. Явяват ли се те също приятели на Исус?

Петък

Прочетете Йоан 15:16,17

Помислете какво означава „принасяй плод“?

Поискайте от родителите си разрешение да пригответе особена трапеза и да поканите на нея няколко приятели, за да я споделите заедно. След храната решете кръстословицата, която направихте в началото на седмицата, така че да получите думата „ДРУЖБА“.

Помолете се един за друг и помолете Исус да останете завинаги Негови приятели и един с друг.

ПОЛУНОЩНИЯ ПРИЯТЕЛ ОТ ГАЛИЛЕЯ

Стих за запаметяване: „Приятел обича всякога и е роден, като брат за *във* време на нужда” (Притчи 17:17).

Текст за изучаване: Лука 11:5-13

Главна мисъл: Бог ни обича винаги и ние желаем да отразяваме Неговата любов и да я споделяме с другите.

Случвало ли ви се е, ваш приятел да ви събуди, когато вие спите дълбоко или ви е прекъсвал, когато сте били заети с важна работа? Каква беше реакцията ви? Как е трябвало да реагирате правилно? Исус разказа подобна история. Представете си, как всичко това се е случило.

Бум! Бум! Бум!

Зак се обърна на своя матрак и опита да си запуши ушите.

Бум! Бум! Бум! Звукът се чу отново!

„Май някой чука по вратата” – помисли си Зак – *Но сега е полунощ! Кой може да бъде?”*

Бум! Бум! Бум!

---Добре, добре – чу Зак боботенето на баща си – Идвам, идвам.

Зак проследи тънкото пламъче на свеща, когато баща му, внимателно прескачаше членовете на семейството, спящи на пода върху матраците, достигайки до вратата. Зак, незнайно защо, забеляза, че баща му се е променил след чутата Исусова реч пред народа и сега той не се ядоса, както правеше по-рано.

---Кой е? – потита шепнешком бащата.

---Аз съм, Йоханен.

Бащата отвори вратата.

---Йоханен, какво се е случило? – попита той с озадачен глас.
– Да не е станало нещо на Рабие?

---Не, нищо подобно – успокои го Йоханен.

---Но, нещо се е случило? Без нищо ти не би ме вдигнал посред нощ – каза бащата.

---Имам неочаквани гости. От момента, когато Рабие се разболя, не е ходила на пазар. Аз също нямах време да отида – каза Йоханен – Мога ли да взема на заем хляб от теб?

---Йоханен, ти ме събуди, за да искаш хляб и то посред нощ? – възмути се бащата.

---Знам, знам – промълви Йоханен – Но моите приятели са изминали дълъг път и техните деца са гладни. Моля те, дай ми малко хляб!

Бащата въздъхна.

---Йоханен, ще вдигна цялото семейство на крак, докато ти намеря това, което ти е нужно.

---Моля те! Нямам към кого да се обърна. – молеше го Йоханен

---Добре, добре Йоханен – каза накрая бащата – Ще видя какво мога да намеря.

Зак чу, как баща му отваря вратата на кухнята.

„Защо Йоханен не събуди майка ми вместо баща ми? Тя прекрасно знае, къде стои хляба” – мислеше си Зак.

---Уф! – възкликна бащата.

Зак се засмя. Той си представи, как баща му си е прищипал пръста. Изляза от постелката си внимателно, без да събуди по-малкия си брат.

---Йоханен, ето ти хляба – каза бащата, когато Зак беше вече станал – А сега, позволи на изморения човек да се върне в топлия си креват.

---Благодаря ти приятелю – каза Йоханен, вземайки хляба – Аз знам, че мога да разчитам на теб. Лека нощ.

---Лека нощ – отговори бащата, затваряйки вратата.

Обръщайки се, той установи, че Зак е зад гърба му.

---Е да, на Йоханен най-накрая му се одаде случай да събуди цялото семейство – промърмори бащата.

---Не мисля, че е събудил всички – убеди го Зак – Аз съм очуден, че Йоханен дойде при нас посред нощ.

---А аз не съм – отговори баща му.

---Не? – попита Зак – Защо?

---Ние с Йоханен се знаем от малки. Важна част от приятелството се състои в това, че можеш да отидеш за помощ при своите приятели в удобно или неудобно за тях време – каза той.

---Точно така, както днес вечерта? – попита Зак.

---Ти си напълно прав. Това не беше най-удобното време, но той е мой приятел и знае, че може да дойде при мен и да ме събуди – казал бащата.

---И ти можеш да отидеш при него, когато имаш нужда от помощ? – заинтересова се Зак.

---Да, разбира се! Даже няма да се замисля за това – отговори бащата – Също и с теб, ако ти поискаш от мен хляб, аз няма да ти дам камък.

---Това ми напомня за думите на Исус, които ние скоро слушахме – каза Зак.

---Какво имаш впредид? – попита бащата.

---Исус каза, че Бог иска, ние да молим от Него това, от което се нуждаем – каза Зак – Как мислиш, това означава, че Той ще ми даде всичко, което аз искам?

---Ще дадеш ли ти на своите приятели всичко, което те биха поискали?

---Не! Би трябвало да реша, действително ли те се нуждаят от това – каза Зак.

---Аз вярвам, че Бог ще постъпи точно така – отговори бащата – Той преглежда нашите желаниия и ни дава всичко, което ни е необходимо. Има голяма разлика между желания и нужда. Ако Той ни дава всичко, което ние желаем, това ще ни се отрази лошо. А ние може би ще се окажем за Него не толкова добри приятели.

---За да бъдем добри приятели, трябва малко да се потрудим, нали? – попита Зак.

---Наистина – потвърди бащата – Но ако ти си добър приятел, за теб няма да има значение, какво ще ти струва това.

Събота

Обсъдете съботно училищният урок с някой възрастен.

Неделя

В тетрадката си съставете списък на своите приятели.

Срещу всяко име напишете пътя, с помоща на който можете да станете още по-верни приятели с този човек.

Молете се да обичате своите приятели така, както Бог ви обича.

Помнете: Бог ни обича винаги и ние желаем да отразяваме Неговата любов и да я споделяме с другите.

Понеделник

Прочетете Притчи 17:17

Намерете в речника думата „нешастие“.

Погледнете списъка с приятелите си.

Може би някой е попаднал в нещастие? Как можете да му помогнете в подобна ситуация?

Молете се за това, да бъдете обичащи приятели по всяко време.

Вторник

Прочетете Лука 11:5-8

Оказвали ли сте се в ситуация на човек, когото неочаквано са го събудили посред нощ? Какво почувствахте? Напишете до името на своите приятели, как са ви помагали в трудни ситуации!

Позвънете или напишете на приятел и му благодарете, че ви е помогнал някога.

Молете се Бог да благослови тези приятели, които са проявили към вас Неговата любов.

Сряда

Прочетете Лука 11:9-13.

Съчинете стих, използвайки думата „прося“.

Поставете го на видно място.

Давали ли са ви вашите родители, противоположното на това, което вие им искате?

Как мислите, защо те правят това? Каква беше вашата реакция? Доволни ли сте от своята реакция?

Молете се да даваме с искрено желание на приятелите това, което Бог дава на нас.

Четвъртък

Намерете в речника значението на думата „приятел” или „приятелство”.

Намерете и прочетете библески стихове за приятелството.

Запишете три основни характеристики на приятеля, намерени в текста.

Съответстват ли тези характеристики на вас?

Молете се да съхраните характеристиките на добрия приятел. Благодарете на Бог за Неговия пример.

Петък

Прочетете Лука 11:5-13 още веднъж.

Съберете се със своите приятели и обсъдете стихът за запаметяване

Молете се да обичате другите, така както прави Бог.